

EL JOC

El joc presenta una dualitat: pe runa banda és un recurs educatiu amb el que es pot treballar qualsevol concepte, però alhora és un contingut per si mateix, un objecte d'estudi amb nombroses branques. Els jocs es poden classificar segons l'espai, la tipologia i el nombre de jugadors o les dimensions socials,

intel·lectuals o culturals que es posen en marxa en el moment de jugar. Cada tipologia esdevé una nova proposta d'estudi.

Un, dos, tres, pica paret (A partir de 3 jugadors)

S'elegeix a un jugador que serà al que li toqui parar. Aquest es situarà mirant cap a una paret. La resta de jugadors es col·locarà formant una línia al darrera del jugador que pari a la distància establerta al principi del joc(de 7 a 10 metres de la paret)

Comença el joc i el jugador que para pica amb les mans a la paret i al mateix temps diu: un, dos, tres, pica paret!

Mentre el jugador diu aquesta frase, la resta s'aproximarà a ell tant ràpid com pugui procurant de no ser vistos pel jugador que para, ja que quan ell acaba de dir la frase es girarà ràpidament i si enganxa amb algú movent-se, aquest tornarà a la línia d'inici. És a dir, els jugadors s'han de quedar quiets abans que el jugador acabi la frase.

El joc va avançant de la mateixa manera fins que un dels jugadors aconsegueixi arribar i tocar la paret, llavors quan el jugador que pari atrapi amb algun altre que es mou, aquest serà al que li tocarà parar.

Rosa Sensat i Vila (El Masnou, 1873 – Barcelona, 1961) va ser una mestra que contribuí al desenvolupament de l'escola pública catalana durant el primer terç del segle XX.

Els principis pedagògics de Rosa Sensat passen pel respecte integral a la persona, la integració del joc al currículum i el gaudi estètic. Usava els fets quotidians per a ensenyar els continguts escolars, lluny d'academicismes, en el que després s'anomenaria aprenentatge significatiu. Pensava que la base de l'educació sorgeix a les etapes d'infantil i primària i que per això calia una bona formació dels mestres, per poder dotar tots els alumnes amb les eines necessàries per a seguir aprenent.

L'horitzó s'allunya,
el dibuixa un sol
que aviat s'amaga,
se'n va amb la tardor.

I les nits més llargues
lluiran al cel.
Reguitzell d'estels,
constel·lacions de màgia,
arquitectura de llums,
mapa d'astronautes,
esglai emmirallat a l'aigua:
al llac de les muntanyes,
al mar dels vells pirates,
al pou fresc d'algun desert,
al riu de la selva verge,
a l'oceà avui seré.

Moltes hores després
esborrarà l'albada
el sostre fosc brillant
amb la llum blanca.

I serà de dia,
fins que l'horitzó s'allunyi,
el sol s'hi amagui
i li signi el vespre la fi.

Tornarà a lluir
aquell cel de nit
que ens encisa amb fred,
que ens porta l'hivern...

Isabel Barriel

